

Sesiunea 12: Noul Ierusalim: Restaurarea tuturor lucrurilor (Apoc. 21-22)**I. INTRODUCERE**

- A. Această explicație angelică descrie calitatea dinamică a vieții în Noul Ierusalim. Isus va restaura tot ceea ce El a intenționat pentru noi atunci când a creat grădina Eden. Coborârea Noului Ierusalim pe pământul Milenial ne asigură că domnia noastră va avea succes și va declanșa o dimensiune supranaturală a vieții pe pământ.

și să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-l primească, pînă la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime. (Apoc. 3.20-21)

- B. Sfinții înviați vor locui în Noul Ierusalim. Totuși, pe pământul Milenial noi vom domni în timp ce vom avea responsabilități guvernamentale. Sfinții vor călători cu ușurință din Noul Ierusalim pe pământul Milenial, după cum îngerii călătoresc acum între cer și pământ. Vom trece dintr-o parte în alta mult mai frecvent decât îngerii acum, deoarece vâlul dintre cele două dimensiuni va fi ridicat.

- C. Guvernarea reprezintă principala temă a secțiunii cronologice nr. 5 și a explicației sale angelice. Cu alte cuvinte, se concentrează asupra celor care sunt așezați pe tronurile guvernamentale ale pământului. După ce Isus Își aduce Tronul pe pământ, el le dă sfinților scaune de domnie (Apoc. 20.4) și îndepărtează de pe pământ tronul Satanei (Apoc. 20.3). apoi, Isus pregătește popoarele pentru venirea tronului Tatălui (Apoc. 21.3)

Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. (Apoc. 12.3)

- D. Adevărurile de aici ne sunt revelate pentru a ne întări astfel încât să ne opunem ispitei și să suferim persecuția. Oricare ar fi prețul, trăirea împreună cu Isus în Noul Ierusalim este vrednică de jertfire. Cei care sunt implicați în religia Curvei Babilon vor locui veșnic în iazul cu foc deoarece au urmat conducerea lui Antihrist. Mireasa va locui în Noul Ierusalim datorită conducerii lui Isus.

- E. Satan și toți demonii săi vor fi aruncați pe pământ (Apoc. 12.9). El va da Anticristului tronul Său (Apoc. 13.2). Sute de milioane de demoni care sunt acum în adânc vor fi eliberați (Apoc. 9.3, 16). Antihrist va căuta să îi ucidă pe toți aceia care nu i se vor închina (Apoc. 13:8, 12, 15). Acest fapt va duce la implicarea a milioane de oameni în închinarea satanică, operând astfel în același duh. În Gen. 3, Satan a adus în Grădina semințele iadului. Acele semințe vor fi crescut deja până în momentul Necazului. În unele locuri va fi iadul pe pământ (Apoc. 12:9; 13:2; 6:8).

Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. (Apoc. 12.9)

- F. În Apoc. 21-22, Isus aduce grădina Edenului pentru a înlocui împărăția anticristică. Isus va inversa tragedia care a avut loc în Eden. Îl va arunca pe Satan în temniță (Apoc. 20.1-3) și va chema Noul Ierusalim pentru a veni pe pământ. Atunci, la propriu vorbind, cerul este pe pământ.

II. PIESA CENTRALĂ A SCOPULUI LUI DUMNEZEU: UNICEA CERULUI ȘI A PĂMÂNTULUI

căci a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într'unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pământ. (Ef. 1.9-10)

- A. Piesa centrală a scopului dumnezeiesc veșnic este revenirea lui Isus pentru a-și instaura Împărăția peste întregul pământ, în timp ce unește planul ceresc cu cel pământesc. Cerul vorbește despre planul supranatural în care prezența lui Dumnezeu se manifestă deschis, iar pământul vorbește despre locul în care procesele naturale, emoțiile umane și senzațiile fizice se exprimă deplin.
- B. Isus va domni pe pământ fără a suspenda procesele naturale, care însă vor fi îmbunătățite prin dimensiunea supranaturală a Duhului (exemplu: arătarea lui Isus după învierea Sa – In. 20-21, Fapte 1)

III. TRONUL DE SLAVĂ AL LUI ISUS: DOUĂ DIMENSIUNI (PĂMÂNTEASCĂ/CEREASCĂ)

- A. La a Doua Venire, Isus Își va așeza Tronul de Slavă în Ierusalim.

„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; (Mt. 25.32)

În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strânge la Ierusalim, în Numele Domnului, și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele. (Ier. 3.17)

- B. Tronul de Slavă al lui Isus va fi legat de Sfânta Sfintelor din Templul Milenial.

Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta dinspre răsărit. Atunci, Duhul m'a răpit și m'a dus în curtea dinlăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului! Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lângă mine. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel și împărații lor nu-Mi vor mai pîngări Numele Meu cel sfînt, prin curviile lor și prin trupurile moarte ale împăraților lor la moartea lor, (Ezec. 43.4-7)

- C. Tronul lui Isus se află în Ierusalimul Milenial și în Noul Ierusalim.

Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji. (Apoc. 22.3)

- D. Isus are un tron sau două? Acesta se află pe pământul Milenial sau în Noul Ierusalim? Da! Tronul de slavă se află atât pe pământ cât și în cer. *Este un singur tron cu două dimensiuni.*

- E. Am putea sugera că Tronul de slavă al lui Isus este un complex guvernamental vast, cuprins între Noul Ierusalim și Templul Milenial din Ierusalim.
- F. Noul Ierusalim va coborî într-un loc deasupra Ierusalimului Milenial pe Mt. Sion, dând naștere unui vast „complex guvernamental” unit printr-un „coridor al slavei”. Acest centru guvernamental al cerului și pământului este numit Tronul de Slavă al lui Isus (Mt. 19:28; 25:31). Vedem acest aspect atunci când luăm în considerare toate detaliile specifice ale Scripturilor profetice. Nu ne este descoperit în mod direct, însă îl percepem astfel datorită implicațiilor sale. Va fi o cetate vastă care se leagă de pământ.
- G. Noul Ierusalim va coborî la Ierusalimul Milenial, conectând cele două cetăți.
- H. Există patru motive pentru care Noul Ierusalim este aproape de Ierusalimul Milenial, și totuși fără a fi pe pământ.
1. Întâi, Ierusalimul Milenial are în jur de 16 km² (Ezec. 48:30-35; 45:6; 48:15-19). Noul Ierusalim are 2.500 km (Apoc. 21.16), fiind astfel mult prea mare pentru zona celor 16 km² ai Ierusalimului Milenial.
 2. În al doilea rând, împărații pământului Milenial vin în Noul Ierusalim (Apoc. 21:24-26).
Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea. Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte. În ea vor aduce slava și cinstea Neamurilor. (Apoc. 21.26)
 3. În al treilea rând, frunzele Noului Ierusalim sunt pentru vindecarea popoarelor mileniale. Astfel, oamenii de pe pământul Milenial au acces la aceste frunze vindecătoare (Apoc. 22.2).
pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. (Apoc. 22.2)
 4. În al patrulea rând, îngerii păzesc intrarea în Cetate pentru a nu lăsa păcătoși să intre (Apoc. 21:12, 27; 22:14-15). Îngerii au păzit și intrarea în Grădina Eden după ce Adam a păcătuit (Gen. 3:22-24).
Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. (Apoc. 21.12)
Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului. (Apoc. 21.27)
Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate! Afară sînt cîinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună! (Apoc. 22.14-15)

IV. CORIDORUL SLAVEI: CONVERGENȚA DINAMICĂ

- A. Sunt cel puțin 12 caracteristici ale Ierusalimului Milenial și ale Noului Ierusalim, care se suprapun. Va exista o convergență dinamică ale diverselor expresii de slavă între cele două cetăți. A converge înseamnă a veni împreună din diferite direcții (dimensiunea cerească și pământescă) până într-un punct de unire. Fiecare dimensiune are anumite aspecte distinctive care totuși se suprapun, formând o realitate unificată. Vor fi cel puțin 12 zone care converg: 1) Muntele, 2) Ierusalimul cu cele 12 porți, 3) Casa lui Dumnezeu, 4) Sfânta Sfintelor, 5) Grădina Eden, 6) Râul vieții, 7) Copacul vieții, 8) Locurile înalte, 9) vârtejuri, 10) nor de slavă, 11) fum de slavă, 12) foc strălucitor.
- B. Tronul lui Isus este așezat în contextul convergenței acestora.
- C. Coborârea Noului Ierusalim pe pământ va da naștere unei noi situații în care planul spiritual și cel natural vor funcționa împreună în mod dinamic. Acest fapt va determina un cer deschis peste pământ în timp ce este îndepărtat vălul. Din Ierusalimul Milenial slava se va răspândi peste întregul pământ.

Căci pământul va fi plin de cunoștința salvei Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr. (Hab. 2.14)

- D. La Betel, la 19 km de Ierusalim, Iacov a văzut un loc în care o scară supranaturală s-a întins de la pământ la porțile cerului. El a văzut îngeri care urcau și coborau între cele două planuri. Scara lui Iacov descoperă legătura dintre cele două planuri.

Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vîrf ajungea pînă la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea. Și Domnul stătea deasupra ei, și zicea: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac.” Pământul pe care ești culcat, ți-l voi da ție și seminței tale. Sămînța ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde la apus și la răsărit, la mează-noapte și la mează-zî; și toate familiile pământului vor fi binecuvîntate în tine și în sămînța ta. Iată, Eu sînt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge, și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, pînă nu voi împlini ce-ți spun.” Iacov s'a trezit din somn, și a zis: „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n'am știut.” (Gen. 28.12-16)

- E. În Gen. 2-3, Dumnezeu a umbla față în față cu Adam, în timp ce aceste două planuri funcționau împreună. Când Adam a păcătuit, s-a creat un văl între cele două planuri. Această Cetate va fi prima din istorie care va combina dimensiunile supranaturale ale cerului și condițiile naturale ale pământului, sub favorul lui Dumnezeu. Isus conduce în cer ca Fiul lui Dumnezeu (Ierusalimul ceresc), iar pe pământ ca fiul lui David (Ierusalimul pământesc)

V. NOUL IERUSALIM COBOARĂ DE DOUĂ ORI PE PĂMÂNT

- A. Noul Ierusalim va coborî de pământ în două faze. În primul rând, va coborî la cea de-a Doua Venire pentru a începe Mileniul (Apoc. 21.10). În al doilea rând, după ce pământul Milenial este curățit prin foc pentru a deveni Noul Pământ, în veacul viitor (Apoc. 21.2)

Și m'a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfîntă, Ierusalimul, care se pogora din cer dela Dumnezeu, (Apoc. 21.10)

Și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. (Apoc. 21.2)

- B. Înțelegând structura Apoc. 21-22, vedem cele două coborâri ale Noului Ierusalim. Știm că evenimentele din Apoc. 21:9-22:5 se referă la Mileniu datorită naturii faptului că ceea ce descrie include planurile temporale și veșnice împreună. Cu alte cuvinte, vedem statutul sfinților înviați în Noul Ierusalim, alături de condițiile Mileniale.
- C. „Același” înger i-a arătat lui Ioan Mireasa în Apoc. 21.9-10 și Curva Babilon în Apoc. 17.1-3. Cele două sunt secțiuni parantetice în cadrul cărora un înger explică detalii și evenimente semnificative care nu au loc pe pământ în ordine cronologică. Datorită faptului că Apoc. 21.9-22.5 este o secțiune parantetică, evenimentele sale nu se petrec până după evenimentele din Apoc. 21.1-8 (cerul și pământul nou). Coborârea Noului Ierusalim în Apoc. 21.2 este ultimul eveniment din ultima secțiune cronologică (Apoc. 19:11-21:8).

Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” Și m'a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer dela Dumnezeu, (Apoc. 21.9-10)

Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s'au îmbătat de vinul curviei ei!” Și m'a dus, în Duhul, într'o pustie. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne. (Apoc. 17.1-3)

VI. DESCRIEREA CETĂȚII CA SFÂNTA SFINTELOR: PERSPECTIVA EXTERNĂ (21:9-21)

- A. Designul cetății: cetatea este descrisă ca un cub (21.16) asemenea Sfintei Sfințelor în Templul lui Solomon. În care sanctuarul interior avea lungimea, lățimea și înălțimea a câte 20 de coți fiecare (1 Împ. 6.19-20)
- B. Împodobirea cetății: are opt dintre pietrele prețioase (21.19-20) pe care le purta Marele Preot pe pieptarul său, atunci când intra în Sfânta Sfințelor, semnificând numele lui Dumnezeu (Ex. 28:17-20; 39:10).
- C. Slava cetății: umplută cu Shekinah slavei ca în templu (2 Cron. 5-7) totuși cu strălucirea iaspisului antic, diferit de cel modern (Rev. 21:11, 23; 22:5).
- D. Construcția cetății: porți (21:12b-14), ziduri (21:12a, 14-18), fundație (21:12, 19-20) și stradă (21:21; 22:2).

Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți; și spre apus trei porți. Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului. Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei. Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă. I-a măsurat și zidul, și-a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsoară îngerul. Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era

de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd; a cincea de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr'un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie. (Apoc. 21.12-21)

- E. Mărimea cetății: zidurile au 2500 km în lungime, înălțime și lățime (Apoc. 21:12b-14). Zidurile au 65 de metri grosime (21:15-17).

VII. DESCRIEREA CETĂȚII CA GRĂDINĂ A EDENULUI: PERSPECTIVA INTERIOARĂ (21:22-22:5)

- A. Ioan ne oferă o perspectivă interioară a cetății ca Grădină a Edenului. El descrie frumusețea cetății (21:22-27) și viața ei aflată în comuniune cu Dumnezeu (22:1-5). Este o cetate a închinării, lipsită de Templu (21:22; 22:4a), iluminată, dar nu de soare (21:23; 22:5), o cetate guvernamentală, având tronul lui Dumnezeu (21:24, 26; 22:3-5d), o cetate slujitoare care lucrează (21:25b; 22:3c, 5a) și o cetate sfântă, fără păcat (21:27, 8; 22:14-15).
- B. Ioan a descris minunata sursă de lumină a cetății (21:23-24; Ezech. 43:2; Isa. 60:20).
- Cetatea n'are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s'o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea. (Apoc. 21.23-24)*
- C. Viața în cetate (Apoc. 22:1-5): râul vieții (22.1) și copacul vieții (22.2) indică spre Eden. Ioan a văzut un râu de apă curată, cristalină și copacul vieții, având 12 tipuri de roadă. Frunzele copacului foloseau la vindecarea popoarelor (22.2). acolo nu va mai fi blestem (22.3)
- Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. (Apoc. 21.1-2)*
- D. Sfinții îi vor sluji Domnului față în față, în sfințenie (Apoc. 22.3-5). Lumina lui Dumnezeu va da putere, înțelepciune și sfințenie celor care domnesc alături de El (Apoc. 22.5). Sfinții nu vor lenevi ci vor administra guvernarea Lui, având autoritate peste miliarde de galaxii.
- Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor. (Apoc. 22.3-5)*

VIII. CETATEA ÎMPĂRATULUI: IERUSALIMUL MILENIAL ȘI NOUL IERUSALIM

Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat. (Mat. 5.35)

Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.” Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului. (Isa. 2.3)

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.) Mare este Domnul și lăudat de toți, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfânt. Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului; în partea de miazănoapte este cetatea Marelui Împărat. Dumnezeu, în casele Lui împărătești, este cunoscut ca un turn de scăpare. Căci iată că împărații se adunaseră: doar au trecut împreună, au privit-o, au înlemnit, s'au temut, și au luat-o la fugă.-a apucat un tremur acolo, ca durerea unei femei la facere. Au fost izgoniți de parcă ar fi fost luați de vântul de răsărit, care sfărâmă corăbiile din Tarsis. Întocmai cum auzisem spunându-se, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face să dăinuiască pe vecie. Dumnezeule, la bunătatea Ta ne gândim, în mijlocul Templului Tău! și Numele Tău, Dumnezeule, și lauda Ta răsună pînă la marginile pământului; dreapta Ta este plină de îndurare. (Psa. 41.1-10)

Dumnezeu, da, Dumnezeu, Domnul, vorbește, și cheamă pământul, dela răsăritul soarelui pînă la asfințitul lui. Din Sion, care este întruparea frumuseței desăvîrșite, de acolo strălucește Dumnezeu. Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică. (Apoc. 50.1-3)

Și nu-i dați răgaz, pînă nu va așeza din nou Ierusalimul, și-l va face o laudă pe pământ. (Isa. 62.7)